

TEXT DEL PROFESSOR RAFEL CRESPI EXPRESSANT LA GRATITUD A TOTA LA COMUNITAT EDUCATIVA

Aquest text va ser llegit per Rafel Crespi davant el claustre de professors, dia 29 de juny de 2016. És una mostra de gratitud a les professores que el varen reanimar, Maria Antònia Caimari i Isabel Serra. Ara el vol fer extensiu a tota la comunitat educativa, en especial als alumnes de Batxillerat 2n D, que tan bon comportament varen tenir en el moment del succés.

La vida, una tirallonga de punts suspensius, de parèntesis oberts, d'admiracions sobrevingudes.

La vida, un carrerany de pètals de rosa que s'esfullen sobre l'aigua que corre, empesa per la bufada càndida de la nàiade, galtes inflades, nimfa fràgil, carn deïficada. Sota l'aixopluc d'un vers de Pierre Ronsard o de mossèn Costa i Llobera.

La vida, una corona sense espines, algun sospir, dues notes escàpoles al dogma del metrònom, enganxades amb saliva dejuna a la darrera retxa del pentagrama, com qui estén roba interior al carrer. Impúdica.

La vida, un traginar per l'espessa boscúria, aquesta selva tan obscura!, cercant la *diritta via*, a vegades, no moltes, -siguem optimistes, que són quatre dies-, esguerrada i perduda. Gràcies mestre Alighieri.

La vida, una senalla de faves comptades, dues passades a s'enendret i una a s'enrevés, un doblec embastat, cinc-cents moments ripuntats, i unes estovalles de punt de creueta estotjades dins un mar de càmfors d'un canterano antic, per si un dia hem de quedar bé, com un senyors.

La vida, tres passes endavant, un poc anar de capoll, ballar damunt el call de la mà un tango entre nostàlgic i lasciu; fer, també, hora per llego procurant no perdre les manades pel rostoll. Ni la llet pasturant.

La vida, un compàs infinit traçant corbes caòtiques però mil·limètricament exactes. Un laberint calidoscòpic guiat per una pluja d'escopinades divines.

La vida, quaranta mil gotes sagrades, o quaranta carretades de putes, descarregades jugant a pip-pelleric. Cames i cames de rupits i trossos d'arengada per confitar la somada. Sí, assuquí enmig.

La vida, bugades on no es perden els llençols, vànoves cotonades sorpreses des dels racons dels jardins, al costat de totes les marededeuetes, dels safareigs, de les margarides amb botons grocs, com els de la Feixina. Gràcies Rosselló, Pòrcel evidentment.

La vida, un pam de rialles, dues terces de somriures, mitja cana d'alegria, tres-cents destres de sospirs, dues unces d'agredolços, cinc arroves de bescuit, trenta barcelles d'orgasmes, dos almuds de caragols i un poc de pop amb ceba. I d'aguiat Pep que no en falti.

I remen... una bona remenadeta. Va boll! Ja és defora!

La vida, parar una bona estona, cantar una quina a les tantes de la nit, és ben bona. Renou de menuts damunt la taula. Uns beures, la tassa buida amb baixos de cafè, el tassó sempre mig ple...

La vida, un quaresmer forà, dues mossegades dins el plat de l'altri, figures flors d'un paner furtiu, albercocs grenyals, la tallada més bona és per qui fa el plat. Ora pro nobis.

La vida, tot això i més fins que de sobte, com si es fonguessin els ploms, tot s'acaba, sense avís previ, sense deixar-te fer còpies de seguretat al disc dur. Les elisianes roses esdevenen nebuloses ingràvides i tu ja et prepares, nova claror, per ser encès cristall, més flama, llum de cançó senzilla, mentre ta mare broda en el carrer de l'Om... Salvador, sempre Espriu.

Alades papallones, querubínes essències, entrebanquen el destí fugaç i fatal prescrit. Ansa per ansa, premen i bufen perquè un alè de vida et romanguí estret dins les entranyes, fins a extenuar-se les darreres arrugues de l'ànima. Suar gota freda. La resta de la història ja és ben sabuda. Infinites gràcies mai podran agrair el retorn a la Vida.

Moltes gràcies Maria Antònia Caimari. Molts gràcies Isabel Serra. I a tota la resta de la tropa, als que resàreu, als que meditàreu, als que venguéreu al meu costat i no us veia, als que tremolàreu, als que de tant en tant us prenen els mals somnis, als que només vàreu poder cendrer un silenci solidari. A tots, a tots, amb el cor en la mà – i amb el DAI- moltíssimes gràcies.